

Kádár János látogatása Pakson

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára szerdán Pakson, az atomerőmű építkezésére látogatott. Utjára elkísérte Havasi Ferenc, a Központi Bizottság titkára és Kovács Antal, a Központi Bizottság osztályvezetője. A vendégeket a paksi atomerőmű vállalat központi épületének bejáratánál meleg szeretettel köszöntötték a munkáskollektíva képviselői, valamint az érdekelt tárca, a megye és a város vezetői, köztük Ábrahám Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter, Simon Pál nehézipari miniszter, K. Papp József, a Tolna megyei pártbizottság első titkára és Rigóczy István, a paksi városi pártbizottság első titkára.

Az irodaház tanácstermében Szabó Benjámin, az atomerőmű-beruházás kormánybiztosa adott tájékoztatást a hatalmas építkezés helyzetéről. A hatalmas jelző joggal illeti a beruházást: a Duna-partján jelenleg ötven vállalat csaknem tízezer dolgozója tevékenykedik, s még vagy további száz vállalat szállítja termékeit Paksra, dolgozik közvetve az atomerőműnek. A Magyarországon páratlan méretű beruházás létesítésére a Szovjetunióval 1966-ban kötött kormányközi egyezmény adott lehetőséget. A helyszíni munkák 1973 végén kezdődtek meg; a mintegy félmillió hektárnyi területen vagy hárommillió köbméternyi földet kellett megmunkálni. S csak címszavakban az elmúlt hat esztendő eredményei: áll az üzem főépülete, a gépház, a reaktorsarnok, az országos elektromos főhálózat része már az atomerőmű 120 kilovoltos alállomása, üzembehelyezték a Duna partján épült vízkivételi mű hatalmas szivattyúját, fölépült az erőműhöz csatlakozó új lakótelep. Impozáns az elvégzett munka mérlége, de nem hoz kisebb feladatokat a következő néhány esztendő sem: 1985-ben az 1760 megawatt összteljesítményű paksi atomerőműnek kell kielégítenie a növekvő hazai villamosenergia-szükséglet mintegy 25 százalékát. S hogy így lesz, arra nemcsak a magyar vállalatok jó munkája a garancia. Az építkezés a szocialista összefogásnak is szép példája: szovjet tervek és berendezések teszik lehetővé megépítését és üzembe helyezését, számos alkatrészt, részegységet Csehszlovákia készít el, s értékes segítséget kapnak a Pakson dolgozók a különlegesen képzett lengyel vasszerkezeti szerelőkől, hegesztőktől.

Hegedűs György, a pártbizottság titkára elmondta, hogy az itt dolgozók mindegyikének szívügye az építkezés: párttagok és pártönkívüliek, idős és fiatal munkások segítettek-segítik a határidők — gyakran nem könnyű — tartását. Jelentős politikai munkát végeztek a pártszervek aktivistái a folyamatos, több műszakos munkarend bevezetése érdekében; a szakmai vezetők számítanak is a kommuniszták lendületére, kezdeményező készségére. Úgy vélekednek: a feladatok nagyok, de nem elvégezhetetlenek. Szóval is teszik hát, ha zökkenő tapasztalnak a vállalatok közötti együttműködésben, ha akadozik az anyagellátás, ha nem megfelelő a munkaszervezés.

A pártbizottság titkára arról is tájékoztatta Kádár Jánost, hogy az atomerőmű építkezésén dolgozó kommu-

Kádár János és kísérete a gépház tetejéről szemléli az építkezést. (Telefotó: MTI—KS)

nisták hozzáálltak a kongresszusi irányelvek megvitatásához, a pártcsoporthoz nagy része már napirendre tűzte a nagy jelentőségű dokumentum elemzését.

A tájékoztatókat követően — a hallottakról a gyakorlatban is meggyőződve — Kádár János paksi vendéglátói társaságában megtekintette az építkezés legfontosabb színhelyeit. A körvonalait már látványosan kirajzoló gépházépület tetejéről vették szemügyre az elektromos alállomásokat, a Dunától húzó csatornát, a reaktorblokkokat. Az atomerőmű leendő szívének, a reaktoraknának, majd a gépháznak, s a turbináknál hosszabbban is elidőztek, nagy érdeklődéssel figyelték a szerelők serény munkáját. (A gépház turbináit a Szovjetunió szállította, a generátorokat azonban már hazulról, a Ganz-Villamossági Művektől kapják — az első érkezését éppen a közeli napokban várják.) A munkaterületen szembeötlő volt az igyekezet. Szükség is van rá, hiszen az itt dolgozók teendőit már nem is olyan távoli határidők szorítják: a jövő év végén meg kell kezdeni az atomerőmű üzembe helyezését ahhoz, hogy az 1981—82-es „téli csúcshajrában biztonságosan termeljen villamos energiát az erőmű első, 440 megawattos blokkja. Érthető tehát, hogy az idén meggyorsult munkaütemet a kedvezőtlenebb téli időszakban is tartani, sőt fokozni kívánják. Úgy tervezik — és erre megtették a kellő előkészületeket —, hogy bármilyen zord időjárás köszöntsen is Pakst, a pártbizottság első titkára. A kötetlen beszélgetés során szó esett az építkezés életének hétköznapijairól, az eredményekről és gondokról egyaránt. Dombi Imre alap-szervezeti párttitkár például a 22. számú ÁÉV ifjúsági szocialista brigádjainak ne-

vében is nyugtázta: már kialakult, gyümölcsöző együttműködésük a helybeliekkel, s a Pakson dolgozó társvállalatok munkásaival. Szigeti József, a turbinaszerek csoportvezetője ugyan csak az együttműködés fontosságára hívta fel a figyelmet. Varga László hegesztő a szakmabelieknek is címezte mondandóját: a kitűnően képzett, felkészült fiatal hegesztők Pakson megtalálják megtalálhatják szakmai ember boldogulásukat. Kertész András vezető szerelő szerint is keményen meg kell dolgozni a jó fizetésért, s ugyanígy vélekedett Lang Ferenc csőszelő, aki büszkén adott számot arról: vállalatának Pakson dolgozó brigádjai közül már ötven nyerték el a rangot adó arany koszorút.

Erejük, tudásuk legjavát ígérték társai nevében Jók János ácsbrigádvezető, csakúgy, mint Szabó Péter művezető és Molnár József hegesztő. Bimbó Attila lakatos szóval tette: az üzletek nyitvatartási ideje nem igazodik a beruházáson dolgozók munkarendjéhez. Petrovics Béla vezető szerelő az anyagellátás még folyamatosabbá tételét, a szervezés jobbítását sürgette. Kravánszki Imre főmérnök arról számolt be, hogy sikeres esztendő tudhatnak majd maguk mögött, hiszen a 22-es építők az idén kétfélmilliárd forint értékű munkát végeztek. Káldi Zsigmond alezredes és Rábóczy János honvéd hangfűző: az építkezést segítő katonák is szívügyüknek tekintik a paksi atomerőmű mielőbbi átadását. Lovass Gyula főmérnök örömmel említette: kapcsolatuk az építkezés szovjet szakértőivel szoros barátsággá fejlődött. Szabó József pártvezetőségi titkár a kongresszusi irányelvek kedvező fogadtatásáról számolt be, Halmos Sándor igazgatóságvezető pedig vállalatát nevében is kijelentette: a szigorú követelmények ellenére határidőre, jó minőségű munkával készülnek el feladataik.

Kádár János előljáróban meleg szavakkal köszönte meg a szívéllyes fogadtatást, s átadta a Pakson dolgozóknak az MSZMP Központi Bizottságának üdvözlését. Nagy

elismeréssel szölt látogatásának tapasztalatairól, az országos fontosságú létesítmény építésének eredményeiről. Hazánk első atomerőművét nagyszámú példaként említette a szocialista összefogásnak, a Szovjetunió gazdasági segítségének, a KGST-tagországok együttműködésének. Az atomerőmű — húzta alá — legnagyobb vállalkozásunk, s jól lehet ma épül, a jövőnek, a holnap nemzedékének is szánjuk. Az energiateljesítmény fejlesztése nem pénz, jobb létének záloga, gazdasági építőmunkánk kulcskérdése. Eppen ezért fontos, hogy az erőmű — amely egész népünk büszke lehet, s amely energiaszükségletünk számottevő részét — elégíti majd ki — határidőre elkészüljön. Az építkezés nem gond, nem probléma nélküli. De meggyőződésem — fűzte hozzá —, hogy erőnk összpontosításával áthidaljuk a nehézségeket; a Központi Bizottság és a kormány minden segítségét megad a beruházás időre történő megvalósításához. A dinamikus építési ütem azonban csak akkor tartható, ha a munkában részt vevők mindegyike — minisztériumi és helyi vezető, irányító és beosztott — tudása legjavát adja, felelősséggel, becsülettel, tisztességgel végzi dolgát, ki-ki saját területén tesz eleget gyakorlati nem is könnyű feladatának.

A Központi Bizottság első titkára szölt belpolitikai életünk közelgő nagy eseményéről, a párt 1980. márciusában összeülő XII. kongresszusáról. Már napvilágot láttak e nagy fontosságú tanácskozás irányelvei, párttagok és pártönkívüliek vitatják meg a dokumentumot, vonják meg a legutóbbi kongresszus óta végzett munka mérlegét. A készülődés számos teendője közepette azonban — hangsúlyozta Kádár János — nem szabad megfeledkeznünk mindennapi feladatainkról, hiszen ezek elvégzésében gyökereznek további sikereink.

A találkozó záróakkordjaként a Központi Bizottság első titkára emléksorokat jegyzett a 22. számú ÁÉV „Kilián György”, a 26. számú ÁÉV „Zrínyi”, valamint a Gyár- és Gépszerező Vállalat „Salvador Allende” szocialista brigádjának naplójába.

(MTI)

Lakás, iskola, óvoda

Ülést tartott a megyei tanács

Csongrád megye tanácsa tegnap, szerdán dr. Perjesi László tanácselnök vezetésével tartotta idei utolsó ülését Szegeden. Az ülésen részt vett dr. Komócsin Mihály, az MSZMP megyei bizottságának első titkára és a Minisztertanács Tanácsai Hivatalának képviselőjében dr. Kolláth György. A tanácsteremben ott voltak a megye országgyűlési képviselői, a városok, járások politikai, társadalmi életének vezetői is. A tanács először elfogadta a vb-évi tanácsülés közötti tevékenységéről szóló beszámolót, majd jóváhagyta a jövő évi költségvetési és fejlesztési tervet, megvitatta a tanács által a vb-re átruházott hatáskörök gyakorlásáról szóló tájékoztatót, meghatározta az 1980. évi munkatervét, jóváhagyta a megyei NEB jövő évi vizsgálati programját, személyi kérdésekben döntött, majd előterjesztésekre, interpellációkra került sor. Az ülés dr. Perjesi László zárszavával fejeződött be. A megyei tanácselnök megköszönte a tanács tagoknak egész évi eredményes munkájukat.

A változó feltételekhez igazodni

Csongrád megye tanácsai 1980-ban ötmilliárd forintból gazdálkodhatnak. A költségvetésre előirányzott összeg közel 2,7 milliárd, a fejlesztési alap pedig 2,3 milliárd forint. Dr. Petrik István megyei tanácselnök-helyettes a költségvetés és fejlesztési alap tervének előterjesztésekor számos olyan új körülményre hívta fel a figyelmet, amelyeket a tanácsoknak is szem előtt kell tartani a feladatok meghatározásánál. A tanácselnök-helyettes hangsúlyozta: az V. ötéves terv alapvető célkitűzéseinek végrehajtása és a VI. ötéves tervidőszakra való felkészülés érdekében kiemelkedő fontosságú, hogy a tanácsok 1980-ban miképp gazdálkodhatnak.

A tanácsai gazdálkodás célja — mint egyéb területen is — az egyensúly tartás javítása és az életszínvonal megőrzése. A Központi Bizottság idei decemberi határozata megállapítja, hogy a gazdasági munkában, az irányításban és végrehajtásban a fő erőfeszítéseket a termelés hatékonyságának növelésére, a szükséges szerkezeti változások meggyorsítására, a műszaki fejlesztésre, a nemzetközi versenyképesség fokozására kell összpontosítani. A belföldi fogyasztásnál — ezen belül is a felhalmozásnak és a társadalmi közkiadásoknak — az eddiginél jobban kell igazodnia a népgazdaság helyzetéhez. Így a tanácsoknak és intézményeknek a közkiadások gyors növekedését meg kell állítaniuk.

A középtávú pénzügyi terv előirányzatain alapszik a jövő évi költségvetés, illetve a fejlesztés. Az előirányzatok biztosítják a társadalompolitikai szempontból elsődleges feladatokat megvalósítását. Mind a költségvetés, mind pedig a fejlesztés előirányzata az V. ötéves terv eredeti, utolsó évi üteméhez viszonyítva csökkentett. Ugyanakkor olyan többletkiadások is jelentkeznek, amelyekkel korábban a tanácsok nem számoltak. A közkiadások mérséklése miatt központi 54 millió forinttal csökkentették a költségvetést. A költségvetési terv mégis 339 millió forinttal meghaladja az 1979. évi. A

(Folytatás a 2. oldalon.)